

Kancelária Rady pre vysielanie a retransmisiu

Pracovný materiál Kancelárie Rady na rokovanie Rady pre vysielanie a retransmisiu

dňa 24.11.2010

Bod programu: **Rôzne č. 7**

Vec: **Správa zo zahraničnej služobnej cesty - Kontaktný výbor Brusel 20.10.2010**

Predkladá: **PLO**
Vypracoval: **Juraj Polák**
Dátum: **22.11.2010**

Dňa 20. októbra sa v Bruseli konalo 33. stretnutie Kontaktného výboru pre smernicu o audiovizuálnych mediálnych službách. Agenda tohto zasadnutia bola rozdelená do viacerých bodov.

Na stretnutí sa za Radu pre vysielanie a retransmisiiu zúčastnili:

Juraj Polák – zamestnanec PLO

1. Transpozícia Smernice o audiovizuálnych službách (ďalej len „smernica“) – „state of play“

Prvým bodom zasadnutia bola prezentácia Komisie o stupňoch transpozície smernice v jednotlivých členských štátoch. Do dnešného dňa (pôvodný termín bol 19.12.2009) plne transponovalo smernicu do svojich právnych poriadkov 19 členských štátov. Vo zvyšných členských štátoch je úroveň transpozície značne odlišná. Kým vo viacerých štátoch doposiaľ absentuje najmä právna úprava týkajúca sa „nových“ inštitútov v smernici (on demand služby – Fr., umiestňovanie produktov – UK), úroveň transpozícií iných členských štátov je výrazne nižšia, z rôznych príčin prevažne súvisiacich s politickou situáciou v danej krajine (Maďarsko – potrebná 2/3 väčšina na zmenu mediálnych zákonov, Grécko – úplné zastavenie prác na transpozícii vzhľadom na „krízový režim“ v krajine, Belgicko – transpozícia ukončená na národných úrovniach, avšak povinným subjektom pre transpozíciu je federálna vláda, ktorá nie je zostavená už dlhšiu dobu).

2. Konanie o žalobách o porušení záväzkov zo Zmluvy o fungovaní Európskej Únie (tzv. infringement procedures)

Zástupca Komisie poukázal na fakt, že Komisia začala formálne konanie voči všetkým krajinám, ktoré plne nedokončili transpozíciu smernice pred 19.12.2009 a do tohto dátumu zároveň nenotifikovali Komisiu o vykonaných legislatívnych zmenách (pozn. – Slovensko transponovalo smernicu a notifikovalo Komisiu včas). Viacero členských štátov notifikovalo Komisiu pred konaním tohto stretnutia a v prípade týchto štátov bolo konanie zastavené. V súčasnosti zostáva 8 členských štátov, ktoré ešte nenotifikovali Komisiu. V prípade členských štátov, ktoré už ukončili transpozíčný proces Komisia doteraz odoslala 12 „odôvodnených názorov“ voči týmto notifikáciám.

3. Prezentácia správy o aplikácii pravidiel týkajúcich sa európskych diel a diel nezávislej produkcie

23. septembra 2010 Komisia prijala 9. komunikáciu ohľadne plnenia povinností týkajúcich sa povinných kvót pre európske diela a diela nezávislej produkcie za obdobie 2005 až 2008. Počas monitorovaného obdobia sa zvýšil počet vysielateľov ako aj jednotlivých programových služieb. Počet programových služieb, ktoré sú povinné dodržiavať povinné kvóty stúpol o 61%. V predmetnej správe je zahrnutých všetkých 27 členských krajín (pozn. - počas predchádzajúceho obdobia sice Bulharsko a Rumunsko poskytli dané údaje ale iba na báze dobrovoľnosti). Počas tohto obdobia sa na poskytnutie daných údajov použil pred pripravený zoznam programových služieb vypracovaný na základe údajov v databáze MAVISE.

Aj pri vyhodnocovaní údajov z tohto obdobia Komisia zaznamenala výrazné rozdiely v spôsobe získavania potrebných údajov. Kým viaceré krajiny sa spoliehajú na údaje poskytnuté vysielateľmi (pozn. – napr. aj Slovensko), iné členské štáty následne tieto údaje náhodným spôsobom kontrolujú. Niekoľko členských štátov priamo aktívne monitoruje významných vysielateľov za účelom získania týchto údajov. V otázke vynucovania týchto povinností taktiež existujú výrazné rozdiely medzi jednotlivými členskými štátmi. Kým 5 členských štátov počas daného obdobia začalo voči vysielateľovi sankčné konanie z dôvodu porušenia povinností ohľadom európskych diel a diel nezávislej produkcie (pozn. – medzi nimi aj Slovensko), niekoľko členských štátov nemá v rámci svojich právnych systémov žiadne sankcie za porušenie daných povinností.

Samotné plnenie kvót je možné označiť za stabilné. V oboch ukazovateľoch došlo oproti predchádzajúcemu monitorovanému obdobiu iba k minimálnej zmene (zníženie o menej ako 1%). Priemerný percentuálny podiel európskych diel vo vysielaní programových služieb, ktoré spadajú pod danú povinnosť je cca 64% (pozn. – povinná kvóta stanovená smernicou je 50%). Priemerný percentuálny podiel diel nezávislej produkcie vo vysielaní programových služieb, ktoré spadajú pod danú povinnosť je cca 32% (pozn. – povinná kvóta stanovená smernicou je 10%). Najvyšší podiel európskej produkcie v monitorovanom období dosiahli Poľsko a Dánsko (cca 85%).

V následnej diskusii zástupca Rakúska položil otázku ohľadne definovania lokálneho vysielateľa v súvislosti s povinnými kvótami (pozn. – na lokálnych vysielateľov sa nevzťahujú povinnosti ohľadom európskych diel a diel nezávislej produkcie). Pri otázke určovania, kto spadá pod pojem lokálny vysielateľ je potrebné brať do úvahy výhradne potenciálnych divákov danej služby alebo je potrebné brať do úvahy aj charakter vysielania daného vysielateľa?

Diskusia pokračovala otázkou pravidla „de minimis“. Na úvod zástupca Komisie pripomenul dané pravidlo, ktoré bolo prvýkrát navrhnuté a diskutované na predchádzajúcom stretnutí kontaktnej komisie. V prípade schválenia uvedeného pravidla by programové služby, na ktoré sa vzťahujú povinnosti ohľadom európskych diel a diel nezávislej produkcie, avšak dosahujú sledovanosť nižšiu ako 0,2 %, by naďalej neboli povinné poskytovať údaje o týchto dielach. Účelom daného pravidla by bolo administratívne odbremenenie malých vysielateľov, ktorý zo štatistického hľadiska nie sú rozhodujúci pri podpore európskej a nezávislej produkcie. V rámci diskusie na predchádzajúcom zasadnutí kontaktnej komisie zástupcovia Komisie navrhli hranicu 0,2 %.

Ako prvý sa k danej téme vyjadril zástupca Francúzska, ktorý poukázal na skutočnosť, že zavedením „de minimis“ pravidla, by z predmetnej povinnosti vypadli viaceré špecifické programové služby, ktoré síce vysielajú pre obmedzené publikum, ale majú význam z hľadiska podpory Európskej a nezávislej produkcie (napr. „animované programové služby“).

Následne sa k téme vyjadril zástupca Veľkej Británie. Ten naopak podporil zavedenie pravidla „de minimis“ ako takého, nakoľko súhlasí s jeho podstatou, ktorou je odstránenie neopodstatneného administratívneho zaťaženia tak vysielateľov ako aj regulačných orgánov. Poukázal však tiež na niektoré konkrétne návrhy ohľadne tohto pravidla ako napr. vylúčenie programových služieb so sledovanosťou nižšou ako stanovená hranica, ktoré sú však súčasťou „dôležitých skupín“ vysielateľov a teda nepochybne majú prostriedky na podporu Európskych diel. Anglický zástupca poukázal na problematickú podstatu takejto úpravy, nakoľko takýto prístup by automaticky očakával, že „dôležitá skupina“ vysielateľov bude ochotná dotovať svoje menšie programové služby. Poukázal tiež na navrhované doplnenie údaju o obrate jednotlivých programových služieb v rámci povinných údajov poskytovaných Komisii. Zástupca Veľkej Británie vyjadril obavy z tohto kroku, nakoľko z návrhu nebolo jasné k čomu by sa takýto údaj používal.

4. Ratifikácia novelizovaného dohovoru o cezhraničnej televízii členskými štátmi Európskej Únie

Ďalšou témou bol pretrvávajúci rozpor medzi niektorými členskými štátmi a Komisiou v súvislosti s ratifikáciou novelizovaného znenia Dohovoru Európskej Rady o cezhraničnej televízii členských štátov EÚ. Na 32. zasadnutí kontaktného výboru sa členské štáty dohodli na zaslaní okruhu otázok, ktoré by členské štáty chceli aby boli súčasťou novelizovaného dohovoru. Komisia má analyzovať jednotlivé témy a vyjadriť sa, či tieto témy môžu byť upravené mimo práva Európskej Únie (pozn. či nespádajú pod výlučnú právomoc Komisie).

Komisia skonštatovala, že na poskytnutie záväzného stanoviska nebol dostatok času a v súčasnosti vie ponúknuť iba predbežné stanovisko. Komisia vie s určitosťou povedať, že otázky týkajúce sa účinkovania moderátorov spravodajstva v reklamách, ľudská dôstojnosť a povinnosti o prístupe k informáciám nemôžu byť v žiadnom prípade upravené v Dohovore, nakoľko ich upravuje smernica.

V ostatných otázkach nezávislosť regulátorov, pluralita médií, verejnoprávne médiá (okrem financovania), politická reklama, charitatívne výzvy a objektívne prezentovanie faktov môžu byť do istej miery upravené v Dohovore. Na otázku členských štátov, kedy bude Komisia schopná poskytnúť konečné a teda záväzné stanovisko, nebola Komisia schopná odpovedať.

5. Ostatná agenda

Komisia k otázke tzv. „e – cigariet“ (pozn. tzv. „elektrické“ cigarety) uviedla, že vzhľadom na fakt, že tieto cigarety hoci tieto cigarety obsahujú tabak ale neobsahujú nikotín nie je ich možné považovať za tabakové výrobky a teda sa na nich nevzťahuje zákaz reklamy ustanovený v článku 9 ods. 1 smernice. Tieto cigarety však môžu byť v niektorých krajinách považované za medicínske produkty dostupné iba na lekárske predpis.